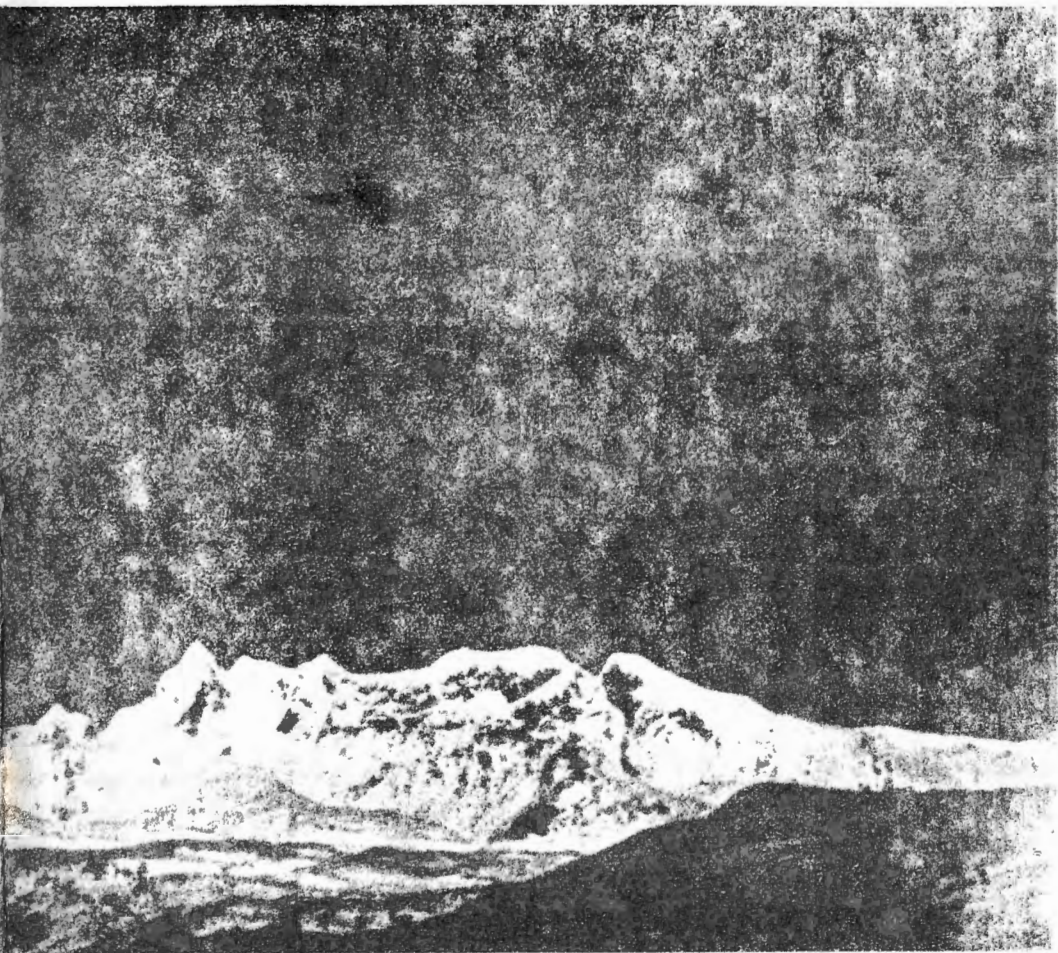

solrenning

januar 1984

leder:

PLANEN FOR DISTRIKTPARTIET 1984

Det året vi nå går inn, vil preges av to store saker for partiet.

1. LM-diskusjonene og især spørsmål knytta til prinsipp-programmet og sosialismedelen. Diskusjonen er reist og vi trenger den.

Vi må ha minst to siktemål med denne diskusjonen:

- En teoretisk opprusting av partiet på strategispørsmål. Dette forutsetter grundige diskusjoner og at partimedlemmene setter seg godt inn i materiale.

- En avklaring på de tildels kvasse motsigelsene som står omkring UPP. Dette forutsetter at motsigelsene legges klart fram, helst i forslags form. DS har som målsetting å legge fram en foreløpig oppsummering av diskusjonen for DM.

Å gjennomføre denne diskusjonen og trekke de aller fleste partimedlemmene med, vil kreve innsats - og det vil gjøre oss bedre i stand til å føre kamp mot revisjonistiske og reformistiske linjer, også eksternt.

2. Kampen mot krisa. Krisa slår nå inn over de aller fleste delene av samfunnet. Vitkige industrigreinene trues med rasering (verksted, teko, hermetikk..), ledighetstalla stiger og kåra for de arbeidsløse angripes. Hvert framlagt budsjett varsler innsparinger og nedskjæringer i helse og sosialsektoren, for ungdom og eldre. Boligprønsene skrues i været.....o.s.v.o.s.v. Kort sagt: Krisa er over oss - og det er borgerskapets fremste oppgave å la arbeidsfolk betale.

Men det reises kamper - og trass i tiårs passivisering og samarbeidspolitikk, finnes det vilje i arbeiderklassen til kamp. Tyssedal er eksempelet på utholdenhet og klassekamp. Kampen mot rasering av kvinnearbeidsplassene et annet. "Ja til Arbeid" (hvor distriktet vårt mobiliserte desidert flest klubber og foreninger) et tredje.

I denne situasjonen er det partiets plikt å stimulere og hjelpe fram slike kamper. Dette er sjølsagt et ansvar for DS, men det må også gjøres helt klart: Hvert eneste partilag må definere seg sjøl og arbeidet sitt i forhold til kampen mot krisa. Dette er den viktigste saken for massene, og det er rundt paroler og taktikk i disse kampene at kampen mot reformismen vil stå.

Vårt parlamentariske arbeid må preges av dette, slik interpellasjonene om BMV og Varde er opptakten til. Odda RV har lange tradisjoner med å føre arbeidsfolks kamp inn i kommune-styresalen.

Vi vil følge RV's arbeid opp jevnlig - men vil nytte denne anledningen til en appell: Partilagene må bruke representantene våre, ta kontakt, foreslå interpellasjoner o.s.v. Dette er nemlig et svært svakt ledd i vårt parlamentariske arbeid.

-----OOOO-----

I tillegg til disse to sakene er det to andre oppgaver partiet må ta et skikkelig grep om.

1. Anti-imperialisme og forsvarspolitikk. Vi viser til Beretninga vurderinger av dette arbeidet til nå, og hvor viktig det er å endre praksis her.

Dette vil være en oppgave først og fremst for DS, enkelt-kamerater og muligens enkeltlag.

2. Partibygging og partipropaganda. Dette er rekruttering og spredning av KK. Vi har to kampanjer for KK, en i vinter og en til høsten - og i tillegg skal det jevne KK-arbeidet bedres. Med et godt utgangspunkt, vil 1984 vise om det finnes vilje blant partimedlemmene til å endre praksis i KK-arbeidet.

Rekrutteringa må drives videre. Partiets størrelse setter definitive grenser for kapasitet. Med en svak vekst i kampen mot krisa og bedre propaganda-arbeid fra partiet, finnes det objektive muligheter for å trekke flere folk nærmere den revolusjonære bevegelsen.

På bakgrunn av denne politiske vurderinga legger vi fram denne oversikten over oppgaver for 1984. Vi forutsetter at partilagene følger opp sitt ansvar for kampen mot krisa, definerer sitt arbeid i forhold den, og legger egne planer for dette.

1. Hovedoppgava er LM-forberedelser, og DM-forberedelser i jan/febr.
3 obligatoriske lagsmøter er satt av til prinsipp-program, beretning og nominering.
2. Prioriterte oppgaver under dette:
 - KK : to kampanjer(vinter og høst) og det jevne arbeidet.
 - 1.mai: mars og april
 - Rekruttering - gjennom hele året
 - Kapitalenstudier - høsten.

Foruten diskusjonen omkring prinsipp-programmet, er dette den andre skolerings- og fostrings-oppgava i 1984.
3. Andre oppgaver.
 - Intern diskusjon om Stortingsvalget -85 - våren
 - Beredskapsøvelse - høsten

Se vedlagt planskjema(til styret) for den konkrete tidsplanen for de forskjellige diskusjonene og oppgavene.

Opgavene og retningslinjene ovenfor er obligatoriske for alle lag. Partistyrene må diskutere planen grundig og utarbeide egne planer for lagas arbeid.

-----ooooo-----

Utover dette vil DS prioritere følgende saker:

- Anti-imperialisme - bygge ledelse
- Forsvarspolitik - avholde åpent seminar og forsvarspolitisk uke(mars-juni)
og fostre eksterne(e) talsmann/kvinne.
- Fortsette kritikk av høyrefeil i politikk, ideologi og organisasjon.
- Følge opp vårt parlamentariske arbeid
- Kvinnepolitikk og 8.mars
- Sikre ledelse av ungdomsforbundene.

Klassekampen - vinterkampanje

Hordaland har tatt på seg en ganske stor oppgave i vervearbeidet - 103 nye abonnenter fra 15.1 til 1.3. Å skaffe disse abonnentene er hele fylkespartiet sitt ansvar nå.

Det finnes bare en hovedmetode til å nå dette målet: A SPØRRE ET STORT ANTALL ENKELTPERSONER OM DE VIL ABONNERE PÅ KLASSEKAMPEN.

KK-utvalget vil derfor kreve rapport over hvor mange personer avdelingen har spurt i tillegg til rapport over antall oppnådde abonnenter.

Vi selger i sentrum ca. 9 aviser pr. timeverk. Det finnes en sånn sammenheng mellom antall nye abonnenter og antall spurte også, f.eks 30 spurte på ett abonnement.

SETT DRISTIGE SPØRREMÅLSETTINGER.

KONTROLLER AT MÅLSETTINGENE BLIR NÅDD.

RAPPORTER TIL KK-UTVALGET:

- Begynn med lister hvis avd. har fått noen. Utnytt de fullt ut.
- Spør også de du omgås daglig.

- Så kan du sette i gang døraksjoner i avdelingens geografiske område.

Frem for en kollektiv arbeidsstil. Vi har mye erfaring med vervearbeid. Noe kan oppnås ved at enkeltmedlemmer kan spørre sin egen omgangskrets - på jobben f.eks.

Men den sikreste metoden er at KK-ansvarlig går i spissen for aksjoner der folk samler seg, fordeler navn eller områder, går (kjører) ut og gjør jobben og kommer sammen igjen til en kort oppsummering.

Med en rutine på en sånn aksjon pr. uke f.eks., ville vi ha gjort et svært skritt fremover. En aksjon hver 2. uke gir 3 aksjoner i løpet av hele vervekampanjen.

Skal det bli noe resultat av et arbeid, krever det at det settes av nok tid til å gjøre det skikkelig. Det viktigste å sette av tid til i seks uker fra 15.1 er vervearbeidet.

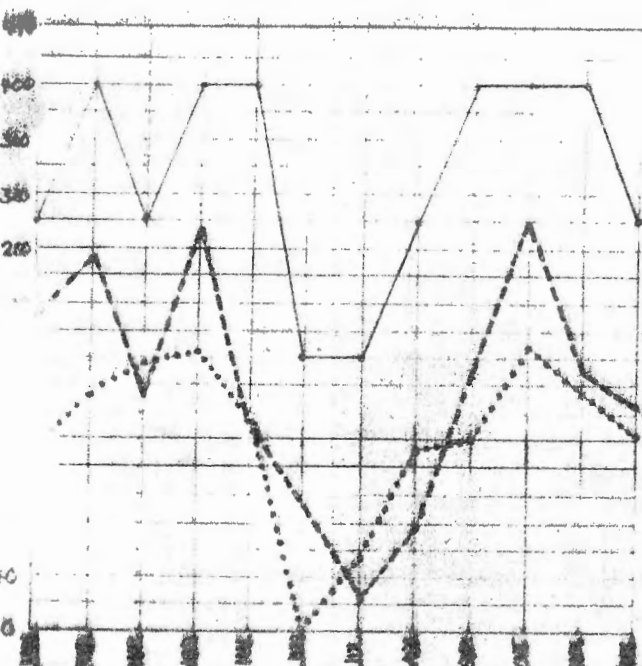
Kollektive aksjoner legger et kollektivt press på alle for å sette partiets politikk ut i livet. Dette er en av de viktigste.

funksjoner partiet vårt har.
 Utan sant press skli'r vi ut i
 borgerlig liberalisme enkeltvis.
 Vi oppfordrer hvert enkelt
 partimedlem til å gripe ut-
 fordringen!

KK-ansvarlig i avdelingen må
 gå i spissen for en skikkelig
 aksjon for å organisere den
 praktisk, og greitt og for å
 ha kontroll med arbeidet som
 blir gjort og rapportere om
 resultatet.

Lykke til med arbeidet fra

KK- UTVALGET!

TOTALSALE 1982: 1716 STK.

FR. MND. —: 143 STK.

TOTALSALE 1983: 2155 STK.

FR. MND. —: 180 STK.

MÅL 1984: TOTALSALE: 4000 STK.
 FR. MND. : 200 STK.

RESULTAT SA LANET I 1984

7.1. : 60 stk.

14.1. : 66 stk.

VI TRENDER 86 stk i mitt
 de 2 siste lørdagene for
 å holde målsætningen.
 Fullt oppmøte trengs.

LØSSALG, BERGEN SENTRUM
 SALE FR. MND

OPPSUMMERING - HØSTPLAN

Planen som DS laga for høsten 83, er i stor grad fulgt, og sjøl om det meste er oppsummert i Beretninga, skal vi kort slå fast hvor vi står (Gjennomgangen følger høst-planens oppsett)

1. KK

Målsetting om å sikre KK-utvalg - ledelse er nådd. KK-ansvarlig i hvert lag er nådd 80%, og KK's høstaksjon var svært vellykka. Arbeidsplass-salget har vi ikke gjort noe med, men KK-utvalget vil undersøke mulighetene av å starte dette i løpet av våren.

Grovt oppsummert er situasjonen at vi har ledelse for arbeidet, vi har et organisatorisk øjelett (KK-ansv.), vi har god oversikt over nivået i arbeidet (Solrenning-des.) og vi har klare planer på kort og lang sikt. Men: en gjennomgripende forandring praksis i partiet står igjen.

2. Prinsipp-programmet.

Denne diskusjonen er reist og avdekker motsigelser, som vi akter å følge særskilt opp dette året. Lagsbehandlingen er begynt å komme igang, men fortsatt er det lag som ikke har diskutert programmet i det hele tatt.

3. Rekruttering.

Vi satte igang denne kampanja med åpne møter, som var en tvilsom suksess, først og fremst fordi vi ikke sikra at laga var forberedt og mobilisert til møtene. Likevel har vi fått igang sirkler og rekrutteringa er foreløpig på 25% av målsetting. Skal vi klare å gjøre rekruttering til en oppgave for hele 1984, må DS ta et bedre grep om ledelsen av kampanja.

4. Distriktsmøte.

Vi sendte ut beretningsforslag til avtalt tid. Det er gjennomført kaderkonferanser og ny kaderkonferanse er innkallt i begynnelsen av februar for å summere opp behandlinga i laga.

-----00-----

Av andre oppgaver på planen må nevnes at kampen om arbeidsplassene har gitt partiet prestisje, og disse erfaringene må nyttes og arbeidet i 84 må preges av dette.

Vi gjennomførte en vellykka valgkamp, som ble oppsummert i eget flak tidligere i høst.

Vi har bekjempa de mest ekstreme utslagene av høyrefeil i organisasjon. Målsettinga for anti-imperialisme og forsvarspolitikken er ikke nådd. Alt i alt gir høstens arbeid et godt utgangspunkt for 1984-planen.

debatt om prinsipp-programmet

FRA FAGLIG LAG!

Prinsippprogramutkastet.

Laget foretok på første møte en prøveavstemming over forslag om å forkaste UPP som revisjonistisk dokument. Prøveavstemming ble foretatt fordi vi var usikre på om vi ville klare å holde fristen for behandling av utkastet.

Prøveavstemningen ga som resultat 4 for, ingen mot, 3 avh.

Understreking: Dette blei ikke betraktet som noe endelig uttrykk for holdninga til UPP, men et midlertidig inntrykk.

Vedlagt følger den uttalelsen som ble vedtatt som lagets endelige syn i denne omgangen av diskusjonen om UPP. Det er riktig å nevne at begge møtene som blir nevnt her hadde ca. 50% frammøte.

Vedtak:

1. UPP slik det nå er lagt fram til diskusjon, er ikke holdbart som grunnlag for Landsmøteforhandlinger. Utkastet trekker ingen steder en markert grenseoppgang mellom AKP(m-l) som revolu-

sjonært parti og den moderne revisjonismen.

AKP(m-l) må presenteres som arbeiderklassens revolusjonære fortropp som vil være den drivende krafta i å mobilisere arbeiderklassen til, og lede arbeiderklassen når den gjennomfører en væpna revolusjon.

Den moderne revisjonismen står for reformering og administrering av kapitalismen. Dette nevner UPP. Men det viktigste kjennetegnet ved revisjonismen er at den står for en fredelig overgang til sosialismen. Dette er en forvregning av marxismen-leninismens revolusjonære linje for voldelig omveltning av det kapitalistiske samfunnet og voldelig undertrykking av utbytterklassen.

3. UPP har disse svakhetene:

Det undervurderer borger-skapets styrke under og etter

revolusjonen.

Det undervurderer arbeiderklassens problemer med å ta, beholde og utøve makt og hindre borgerskapet i å erobre sine organisasjoner.

UPP rammes av Lenins kritikk av Kautsky på spørsmålet om det klasseløse demokratiet eller folkets demokrati, og

på spørsmålet om hvem sosialismen støtter seg på.

Kapittel V om "Sosialistisk revolusjon i Noreg" er ikke holdbart slik det står. Det må ta utgangspunkt i linja fra PP-80 s. 88-89 pkt b.

UPP må inneholde et eget kapittel om kvinnekamp.

dekket forsetter:

FRA UNIVERSITETSLAG:

Vedtak om prinsippprogrammet:

På bakgrunn av debatten om det nye prinsippprogramforslaget (UPP) vil avdelingen trekke følgende konklusjoner i diskusjonen om kap.5 (Sosialisme/proletariatets diktatur):

1. Avdelingen støtter den politiske hovedtendensen i UPP. Vi mener forslaget metodisk og innholdsmessig er en betyde-

lig forbedring i forhold til vårt nåværende program. Dette betyr ikke at vi er uten kritiske meninger om utkastet, men det er det beste grunnlaget å utarbeide det endelige parti-programmet på.

2. I kap.5 er det innarbeidet standpunkter til en god del av de sakene partidebatten har

konsentrert seg om, og som vi oppfatter har vært sentrale problemer i teorien vår - problemer som har hatt en god del å si for partikrisen. Vi oppfatter derfor UPP som et forsøk på å videreutvikle teorien, ved å framstille sosialismens problemer, ved å utvikle synspunkt på hvordan sosialisme i et utviklet kapitalistisk samfunn vil se ut, og ved å ta et oppgjør med dårlige trekk fra vårt historiske og teoretiske grunnlag. UPP forsøker å gjøre en vitenskapelig tilnærming til den strømmingen i partiet som står på "de hel- lige og evigvarende prinsippenes grunn" - der vitenskapelig prøvning av teoriens holdbarhet blir erstattet av fasttømt dogmatikk.

3. Vi vil her ta opp noen saker det særlig har stått strid om:

A. Proletarisk demokrati og partiets rolle.

Det har vært mye slagordpreget polemikk mot kap.5, og svært mye av kritikken dekker ikke det som står i forslaget. UPPs hovedlinje er å understreke at demokratiet er en nødvendig hovedmetode å styrke et sosialistisk samfunn på, det er nødvendig for å få reell arbeiderkontroll, det er nødvendig for å trekke

folk med i styre og stell, det er derfor en nødvendig forutsetning for at den samfunnsmessige arbeidsdelingen brytes ned - og dermed skape en utvikling i retning kommunisme. Dersom det ikke eksisterer et omfattende demokratisk system, med utvidede demokratiske retter, vil svært mye av den politiske kampen måtte føres gjennom formelle kanaler - og organiseres gjennom staten - noe som vil øke arbeidsdelingen - og til syvende og sist frata arbeidsfolk politisk innflytelse.

Når det gjelder demokratiske retter, må derfor et program slå fast at demokratiet - dvs. folks egen aktivitet er et hovedspørsmål. På dette må det slås fast at det politiske systemet bygger på folkevalgte organer med reell besluttende makt dvs. uavhengig både av statsbyråkratiet og partiet.

Mot dette hevdes der en linje (E.F. [redacted] n, RJ, H. [redacted]) som tar utgangspunkt i en tese om at arbeiderklassen er for svak til å styre: og at det må iverksettes kontrolltiltak fra partiets sider overfor det politiske systemet. Dette synet får som følge at det aldri kan bli snakk om noen reell arbeidermakt. Det vil i stor grad knytte Partiet til formell maktutøvelse.

Det strir mot masselinjen og betyr å programfeste noen av de minst pene erfaringene fra Sovjet/Østeuropa.

Til forskjell fra dette slår UPP fast at det revolusjonære kommunistpartiet må spille en ledende samfunnsrolle, men at partiet anser seg som en del av det politiske systemet, og der partiet som hovedlinje vil følge de reglene som gjelder for de folkevalgte organene. Men programmet er også revolusjonært fordi det viser at partiet vil bruke den eneste metoden som virkelig vil fungere hvis statsledelsen og de folkevalgte representantene setter sosialismen på spill: nemlig massemobilisering.

Etter vår mening vil det viktigste spørsmålet for framgang etter en sosialistisk revolusjon være arbeiderklassens egenorganisering, og mulighet til direkte innflytelse. UPP viser en del metoder som kan tas i bruk for å sikre dette, bl.a. direkte arbeiderkontroll, innflytelse fra revolusjonære maktorgan, positiv diskriminering i valgsystem, tilbakekallingsrett o. lign. UPP står derfor ikke på noen parlamentarisk platform slik det blir hevdet i debatten. Men samtidig er utkastet kommet kort

i å analysere disse problemene. F.eks vil det være en motsetning mellom behov for arbeidsproduktivitet og deltakelse og innflytelse i det politiske systemet. Videre er innflytelse over media, rettsvesen osv. noe som lett vil gli over i hendene på intellektuelle slik det er i dag. En tredje sak er hvordan arbeiderkontroll i staten egentlig skal foregå. Det ser ut som om en tenker seg et statsbyråkrati som ligner mye på det en har i dag i omfang og virkefelt - uten at det blir stilt spørsmål ved om store deler av dette kan legges ned, desentraliseres osv., dvs. hvilke muligheter for direkte maktutøvelse som finnes.

Ved revolusjonen blir borgerskapet fratatt sitt økonomiske, politiske og administrative maktgrunnlag. Forsøk fra borgerskapet på å organisere terror, intervensjon og undergrunnsorganisasjoner må bekjempes med alle midler.

Men den politiske kampen mot borgerlig politikk og borgerlige ideer må føres med demokratiske midler, og bygge på politisk mobilisering og politisk kamp. Rettsforfølgning, bortfall av vanlige demokratiske retter bør bare brukes mot terror, spionasje o. lign.

Det er et viktig spørsmål

tordi metoden en velger å løse slike motsetninger på får betydning for samfunnsutviklingen. Hvis problemet borgerlig politikk skal løses formelt, gjennom rettsapparat og politikk, umyndiggjøres arbeidsfolk, statsapparatet får økt makt, og en legger grunnlag for utvikling av nye herskerskikt gjennom statsapparatet.

B. Klasseallianse.

Vi mener UPP er uklart når det gjelder klassegrunnlaget for den sosialistiske staten. Dette skyldes antakelig uklarheter i klasseanalysen. Samtidig slår det fast, noe som blir utdypet av T.Ø. i debatteftet, det vesentlige spørsmålet at sosialismen baseres på en klasseallianse mellom arbeiderklassen, arbeidsfolk i primærnæringene og store deler av de intellektuelle. Dette er jo ikke annet enn folkeflertallet som enkelte kritikere mener er et klasseløst begrep.

Vi er enige i at arbeiderklassen i kraft av sin størrelse, og forhold til produksjonsmidlene vil være den viktigste klassen, og være den ledende kraften. Men å slå fast at proletariats diktatur er demokrati bare for arbeiderklassen, vil bety en venstre-sterisk innsnevring av sosia-

lismens muligheter. Vi vil derfor avgrense oss fra slike linjer. Det er også trolig slik klasseutviklingen nå er, at klasseforskjellene mellom deler av de intellektuelle og deler av arbeiderklassen tenderer til å viskes ut, og at dette setter krav til allianse-spørsmål, og vil måtte bety en god del for klassenes politiske rolle.

C. Våpnet revolusjon.

De mest hysteriske angrepene på UPP sier at forslaget går inn for fredelig overgang til sosialismen. Dette er ikke riktig. Det står en rekke formuleringer som viser nødvendigheten av egen våpenmakt, mulighetene for at borgerskapet vil bruke våpen for å drukne en revolusjon i blod, og også mulighetene for at imperialistiske intervensjonsstyrker vil bli satt inn. Derfor skyter en slik kritikk over målet.

Det kampen heller står om er om vi skal programfeste at våpenbruk, omfattende voldsutøvelse under en revolusjon er for oss et defensivt spørsmål, noe som vil avhenge av hvilke metoder fienden vil bruke. Opp mot dette er det folk som vil at vi skal programfeste at en "revolusjon med nødvendighet vil bli en blodig affære" [redacted] i

Solrenning), og som vil at vi skal stå for en offensiv linje. Etter vår mening får vi da ikke gjort en nødvendig greseoppgang mot kuppmakeri, noe vi sårt trenger i forhold til alle skumleriene om vår strategi vi stadig møter. Vi mener programmet gjør rett i å slå fast at en må organisere seg for væpnet oppgjør, sikre sine egne styrker, men samtidig fastslå at det er borgerskapet som velger om dette blir et blodig oppgjør, og at arbeiderklassen er interessert i at det hele skjer mest mulig fredelig.

4. Selv om debatten i særlig grad har dreid seg om demokrati/diktatur problematikken, dreier UPPs sosialismedel seg også om økonomi. Etter vår mening får forslaget fram sosialismen som et overgangssamfunn - med både kapitalistiske og kommunistiske elementer. Det får også fram viktige sider ved det økonomiske grunnlaget for en overgang og utvikling mot kommunistiske fordelingsprinsipper.

Imidlertid fins det ikke en skikkelig avklaring i spørsmålet om produktivkraftteorien, om klassekampens betydning for samfunnsutviklingen i forhold til utvikling av produksjon og teknologi. Særlig i spørsmålet om grunnlaget for

opphevnning av kvinneundertrykkingen synes vi UPP forfaller til å mene at dette bare er et spørsmål om økonomi.

5. Det har blitt reist 2 alternativer til UPPs kap. 5. Det ene er fra de som mener UPP er revisjonistisk, og som vil ha tilbake 80-programmet. Vi vil sterkt advare mot en slik løsning. I kritikken deres av UPP er det tydelig at disse forslagsstillerne ligger langt til venstre i sektersk retning også i forhold til våre tidligere programmer. Vi kan heller ikke se at 80-programmet gir nødvendige svar på de spørsmålene den teoretiske debatten har dreid seg om de siste årene. Det vil være en dødslinje for utviklingen av vitenskapelig funderte programmer om vi ikke maktet å komme videre fra 80-programmets nivå.

5. Avdelingen vil derfor støtte at UPPs kap.5 blir grunnlaget for det forslaget som blir lagt fram på landsmøtet, og oppfordrer særlig andre avdelinger eller enkeltpersoner som står på dette standpunktet om både å jobbe fram konkrete endrings- og forbedringsforslag og å gå ut i debatten med støtte til forslaget.

forts. debatt

Ekstern eller intern debatt — Svar til [REDACTED]

Takk for innlegget, [REDACTED]n, du tvang meg til å tenke grundig gjennom en del saker på nytt, og dette har jeg lært en del av.

Problemet er at det spiller ingen rolle hva du eller jeg mener, debatten er allerede ekstern, og det er for seint å gjøre den intern. På samme måte som det er UPP som er diskusjonsgrunnlaget uansett hvor flau vi måtte føle oss over det. Problemet er at partiet utvikler seg så hurtig i revisjonistisk retning, at problemstillingene allerede er uaktuelle når de kommer på trykk. Å ta opp kampen mot dette føles omtrent som å løpe etter et snøskred og rope: "kom tilbake!".

Jeg er tilhenger av eksterne debatter i maksimalt omfang - skulle bare mangle. Jeg mener samtidig at en del saker må avklares internt først, dette gjelder ikke bare graderte saker som opplysninger om organisasjonsapparatet. Alt dette kommer an på hva som diskuteres. Denne gangen er det spørsmålet om partiets være eller ikke være som kommunistisk parti som står på dagsorden. Akkurat

den diskusjonen kunne vel kanskje være lurt å avklare litt oss imellom før den kom i avis-spaltene.

Poenget mitt er at når en talsmann for partiets sentralkomite uttaler seg, så bør det være på vegne av partiet, og slik blir det oppfattet av folk utenfor. Av og til kan sånne uttalelser være et resultat av langvarige diskusjoner i hele organisasjonen andre ganger er det ut fra en kort diskusjon i et eller annet ledende organ. I siste tilfellet får vi stole på at vi har vurdert riktig når vi valgte partiledelse. Dersom dette mandatet blir misbrukt, må denne ledelsen gjøre sjølkritikk, eller de må skiftes ut. Høyt-tenkning og eksperimentelle innlegg får være forbeholdt internpressa, dette bør også gjelde partiledelsen.

Det er to grunner til at det bør være sånn. For det første av hensynet til å stå enhetlig utad. Når arbeidsfolk i dette landet ser at T. [REDACTED] og E. [REDACTED]n krangler så filløse fyrer om selve grunnlaget for vår politikk, da vil de tenke: "disse gærningene veit jo ikke hva de vil sjøl." De vil ikke

tenke: "Dette var folk med et demokratisk sinnelag, de viser fram sine svake punkter, de må vi støtte." Min erfaring med den norske arbeiderklassen er at de liker ikke liberalisme. Dessuten er det hensynet til våre fiender, de vil alltid søke å kartlegge våre svakheter. Kan de få en bedre gavepakke enn en offentliggjøring av navnene på folk som står for forskjellige retninger i partiet? Jeg oppfatter politikk som en kontinuerlig krig mellom fiendtlige klasser, ikke som en interessant lek med ord og tanker. I krig er det sånn at de stridsvognene som brukes er bygd av stål, og ikke av glass.

Det siste argumentet er at dette har noe med demokrati å gjøre. Når ledelsen taler, da applauderer opportunistene, sånn er hele menneskeheten, sånn er det også i partiet. (Kom ikke å fortell at dere ikke kjenner opportunist i paritet.) Kunne det ikke være en ide å innføre obligatorisk bruk av dekknavn, da ble opportunistene tvunget til å ta standpunkt til sakene, uten å vite hvilket selskap de havnet i.

Dessuten, når ledelsen taler, da er det ikke bare et debattinnlegg, det er en form for maktbruk, det grenser til

et kabinettsspørsmål, ikke noe å si på det, sånn bør det være, det spørs bare i hvilken retning de bruker dette maktmiddelet. Et eksempel: Ledelsen i RV og AKP(m-l) presenterer en oppsummering av valget i siste TF. Der slår de fast at arbeidet for å få inn et mandat på Stortinget i 85 skal være et høgt prioritert mål (les: hovedoppgave i 2 år). Greit nok, jeg er himmelvidt uenig, men ellers greit så langt, dette skal jo diskuteres i partiet på nyåret. Så kommer det ei erklæring i KK som sier det samme pluss at SV (av alle mulige partier) er invitert til valgsamarbeid, riktignok bare på det tekniske planet. Ja, den teknikken, den teknikken. Når så dette skal diskuteres i partiet på nyåret, så får folk valget mellom å applaudere, eller å begynne å sloss for en annen ledelse, fordi dette er så drastiske linjer, at det er utenkelig at ledelsen i både partiet og RV kommer i avisa om 3 måneder og sier at dette valgutspillet var en feil, og at de etterpå sitter fortsatt i ledelsen.

Jeg vil invitere hvem som helst til et vedde mål.

Jeg vedder hva som helst på at J.A. O. [redacted] og P. [redacted] ikke blir presset til å komme med en erklæring i avisa om at dette

valg- og samarbeidsutspillet
var feil.

Jeg vedder videre hva som helst
på at dersom det samme ut-
spillet hadde kommet i form
av et anonymt forslag i TF, så
ville det blitt møtt med langt
større skepsis.

Godt valg.

H [REDACTED]

innhold

Leder: Planen for distriktspartiet 1984.....	s. 2
Klassekampen - vinterkampanjen.....	s. 5
Oppsummering høstplan 1983.....	s. 7
Debatt/vedtak fra avdelinger:	
Fra faglig lag, prinsippprogramutkastet.....	s. 8
Fra universitetslag, prinsippprogramutkastet.....	s. 9
Svar fra H [REDACTED] til A [REDACTED].....	s. 14
